

ИЛЯ ИЛФ, ЕВГЕНИЙ ПЕТРОВ ПАГУБНОТО ОПРОВЕРЖЕНИЕ

Превод от руски: Лиляна Минкова, Миряна Башева, 1979

chitanka.info

— Кой е авторът на тази клеветническа дописка? — попита Арест Павлович.

Той заговори с онази дръзка интонация, която е присъща у нас само на някои началници и на хора със свободни професии (файтонджии, зъболекари, прекупвачи на театрални билети).

— Не мога да допусна да се подкопава моя авторитет. Това е възмутително!

И той махна с ръка към стенвестника „С индиго“.

Там, под рисунка, изобразяваща гол космат мъж в лека кола, бяха поместени следните стихове:

С КИСЕ ПО ЧЕРЕПА

*В дванайсет часа тия дни
директорът наш се разшава,
към банята се устреми,
при туй със колата държавна.
Той люби държавен бензин
и труд извънреден шофьорски;
жадува той топла водичка,
но ний ще го сгреем пред всички!^[1]*

Стиховете бяха подписани със странния псевдоним — Антихрист.

— Кой е този Антихрист? — настояваше Арест Павлович и надничаше в очите на редактора на стенвестника — мъж с възпълно, плачливо лице и жална усмивка.

— Смятам, че въпросът ви не е етичен — отвърна редакторът, като кривеше страдалчески портокаловото си лице. — Нямате право да настоявате за разкриване на псевдонима. Всички наши стенкори: и Антихрист, и Венера, и Винтче, и Дюза — са за вас само Венера, Дюза, Винтче и Антихрист. А имената им нямат в случая никакво значение.

Арест Павлович се уплаши.

— Другарю Укусихин, само да не помислите, че го правя, с цел да потискам критиката. И през ум не ми е минавало. Но дописката на

другаря Антихрист е чиста лъжа. Мога ли да имам нещо против дописката на другаря Венера, който съвсем правилно отбелязва, че работата на кръжока по балалайка не се ръководи добре. Но другарят Антихрист наистина буди подозрение. То и псевдонимът му един — църковен. Внимавайте! Не ви ли се струва, че това е примирение с опасностите? Не отрищват ли подобни изказвания дребнобуржоазната стихия?

— Стихия ли? — попита Укусихин. — Не. Стихия не отрищват.

— Но дописката е пълна с клевети! — заквича Арест Павлович.

— Тогава напишете опровержение. Ако е по същество — ще го поместим.

— Разбира се, че ще напиша.

Като се прибра у дома си, Арест Павлович дълго мисли как умело да съчини опровержението. Да отрича, беше много трудно. Найсетне на Арест Павлович му дойде вдъхновение.

На другия ден той даде за стенвестника следното опровержение:

МОЯТ ОТГОВОР НА АНТИХРИСТА

Трудно е да се отговаря на дописки, подписани с псевдоним.

Дори само този факт (псевдонимът) вече говори, че авторът няма смелостта да те погледне право в очите и затова се крие зад псевдоним.

Но аз не се боя да гледам истината в очите. И затова отговарям на нападките на скрилия се зад псевдоним гражданин Антихрист.

Нека бъде известно на гражданина Антихрист и на приближените му, че аз не само не съм ходил на баня със служебната кола, но от 1923 година изобщо не съм стъпвал на баня, понеже очаквам апартамент в жилищен блок, където ще има баня с вана и ще мога да си се къпя, без да питам скрилия се зад псевдоним гражданин Антихрист.

Опровержението беше поместено в следващия брой на стенвестника „С индиго“. И в същия брой Арест Павлович прочете с ужас новото стихотворение на Антихрист:

ПЕСЕН ЗА МЪДРИЙ АРЕСТ

*И кат' се наканил наш вещиц Арест
за мъст на безумни стенкори,
на баня не бил той години пет-шест,
потънал в калта и позора.*

В заключение се казваше, че походът на „мъдрий Арест“ срещу стенкорите в никакъв случай не може да се нарече културен. (Шест години не стъпвал на баня.)

Чак сега Арест Павлович проумя в каква пропаст го е тласнала страстта му към опровержения.

Кой би му повярвал сега, че миналия петък е ходил на баня със служебната кола.

[1] Стиховете в книгата преведе Миряна Башева. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.